

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Richarda Bureša a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 10. marca 2015 v trestnej veci obvineného **R. M. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi** podľa § 172 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. s poukazom na § 125 ods. 1 Tr. zák. **o dovolaní obvineného R. M. podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Ľ. F., proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 06. februára 2013, sp. zn. 1 To 3/2013, takto**

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného R. M. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo 04. decembra 2012, sp. zn. 2 T 96/2012 bol obvinený R. M. uznaný za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

ako obžalovaný šiel dňa 13. marca 2012 v čase okolo 10.10 hod. v Bratislave po ulici J. S. a niesol pri tom jednu igelitovú tašku s nápisom „Terno eko“, a ako bol spozorovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Karlova Ves a členmi tejto hliadky vyzvaný, aby ostal stáť za účelom vykonania služobného zákroku v zmysle zákona č. 171/1993 Z. z. O policajnom zbore v znení neskorších právnych predpisov, obvinený začal utekať smerom preč od hliadky na ulicu Ľ. F., kde na parkovisku pred vchodom č. 10 odhodil túto igelitovú tašku s nápisom „Terno eko“, ktorú niesol po celý čas so sebou, pričom táto obsahovala 723,72 gramov konope s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 16,7 % hmotnostného, s obsahom 120,86 gramov THC, čo zodpovedá 4029 až 7239 obvykle

jednorazovým dávkam drogy v celkovej hodnote 1.201,38 eur až 2.402,75 eur (pri približnej cene 1,66 eur až 3,32 eur za jeden gram konope), pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabionol (THC) je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. zaradený do I. skupiny omamných látok.

Za to mu bol podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Na podklade odvolania obvineného, Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 06. februára 2013, sp. zn. 1 To 3/2013 podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám obvineného R. M. uznal za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. s poukazom na § 125 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

ako obžalovaný šiel dňa 13. marca 2012 v čase okolo 10.10 hod. v Bratislave po ulici J. S. a niesol pri tom jednu igelitovú tašku s nápisom „Terno eko“, ako bol spozorovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Karlova Ves a členmi tejto hliadky vyzvaný, aby ostal stáť za účelom vykonania služobného zákroku v zmysle zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore v znení neskorších právnych predpisov, obžalovaný začal utekať smerom preč od hliadky na ulicu Ľ. F., kde na parkovisku pred vchodom č. 10 odhodil túto igelitovú tašku s nápisom „Terno eko“, ktorú niesol po celý čas so sebou, pričom táto obsahovala 723,72 gramov konope s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 16,7 % hmotnostného, v celkovej hodnote 7.237,20 €, (pri cene 10 € za 1 gram konope), pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabinol (THC) je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. zoradený do I. skupiny omamných látok.

Za to mu bol podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol obvinený na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Obvinený R. M. písomným podaním z 09. marca 2013 (doručeným súdu prvého stupňa 12. marca 2013) podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Ľ. F. proti citovanému rozsudku krajského súdu dovolanie.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. a domáhal sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že rozsudkom krajského súdu a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v jeho neprospech v ustanoveniach § 2 ods. 1, ods. 7, ods. 9, ods. 10, ods. 12, § 321 ods. 1 písm. d/, § 322 ods. 3 Tr. por. a § 172 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., citovaný rozsudok krajského súdu a jemu predchádzajúci rozsudok okresného súdu zrušil, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, pokiaľ by vzhľadom na zmenu, ku ktorej by došlo zrušením, stratili podklad, a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Zároveň požiadal, aby dovolací súd v súlade s ustanovením § 380 ods. 2 Tr. por. rozhodol o jeho väzbe tak, že nebude vzatý do väzby.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. bol podľa dovolateľa naplnený tým, že v rámci dokazovania neboli vykonané ním navrhnuté dôkazy pribratím a výsluchom znalca z odboru šport – ľahká atletika behy, konfrontáciou medzi svedkami D. D. a K. P. na odstránenie rozporov v ich výpovediach a výsluchom svedkyne Ľ. S. a podrobne vyhodnotil vo veci existujúcu dôkaznú situáciu.

V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený v podanom dovolaní poukázal na obsah podaní jeho obhajcu v konaní pred prvostupňovým

súdom, ustálenú súdnu prax a judikatúru najvyššieho súdu ako aj rôzne listinné dôkazy s tým, že odvolací súd postupoval nesprávne, keď jeho konanie právne posúdil ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. s poukazom na § 125 ods. 1 Tr. zák.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Bratislava IV.

Okresná prokurátorka v písomnom vyjadrení uviedla, že napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch považuje za zákonný a správny, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a preto navrhla, aby najvyšší súd ako súd dovolací dovolanie obvineného ako nedôvodné podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne konštatuje, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však zistil, že dovolateľom namietané dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade naplnené neboli a preto je dovolanie potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom sa rozumie najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe alebo stav, keď obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať a orgány činné v trestnom konaní alebo súd v tomto čase skutočne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním. Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva aj v navrhovaní dôkazov, zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom

a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť (§ 272 ods. 3 Tr. por.), alebo rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 274 ods. 1 Tr. por.). Vyhlásenie procesnej strany o tom, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania v záverečnej fáze súdneho konania, je konečným prejavom strany o disponovaní s právom na navrhovanie doplnenia dokazovania.

Z obsahu predloženého spisu spoľahlivo vyplýva, že v prípravnom konaní, aj na hlavnom pojednávaní, bol obvinený zastúpený zvoleným obhajcom, ktorý bol prítomný pri vykonávaní všetkých dôkazov významných pre posúdenie viny obvineného.

Z obsahu predloženého spisu zároveň vyplýva aj to, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní návrh obvineného na doplnenie dokazovania v skôr uvedenom smere zamietol (č.l. 251, 290) a v konaní pred týmto a ani odvolacím súdom, obvinený výsluch svedkyne L. S., ani iné dôkazy, nenavrhol vykonať a pred záverečným rečami nemal žiadne ďalšie dôkazné návrhy (č.l. 251, 299, 330) a preto právo obvineného na obhajobu zásadným spôsobom porušené nebolo.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Formuláciou uvedenou v tomto ustanovení zákon vyjadruje, že dovolanie založené na dovolacom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. Nesprávnym právnom posúdením zisteného skutku sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Nesprávnym právnom posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo o iný trestný čin alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdeným skutkom dopustil. Dovolací súd však nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu (napr. neúplnosť skutkových zistení, rozsah a nesprávne hodnotenie dôkazov a pod.).

Dovolanie preto nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa. Dikciou za bodkočiarkou zákon vylučuje námietky skutkové tzn., nie je prípustné právne účinne namietat', že skutok, tak ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu.

Dovolateľ, ako to vyplýva z obsahu ním podaného mimoriadneho opravného prostriedku, v podstate vyjadril svoj nesúhlas s rozsahom a hodnotením vykonaných dôkazov, právnym posúdením skutku ako aj tým, že spod podanej obžaloby nebol oslobodený.

Najvyšší súd k týmto námietkam uvádza, že postup odvolacieho súdu bol zákonný a správny, keď konanie obvineného uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku právne posúdil ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. s poukazom na § 125 ods. 1 Tr. zák., pretože obvinený neoprávnene prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku vo väčšom rozsahu.

Správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemohol skúmať a meniť.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o podanom dovolaní tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 10. marca 2015

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Zuzana Vojtelová